

הריצב"א וגיסו רבינו שמשון ופסקים וכתבים של רבי ישראל סי' א' אומר וכן בתשובת ריצב"א לרבינו שמשון אחיו ובאולימה שראיתי בקונטרס ישן האומר רבינו שמשון ברבי אברהם מקוצי הנקרא השר מקוצי והי' גיסו של סמ"ג רבינו שמואל הספרדי בן הרב ר"י חבר ס' התרומות הגדול שנת דתתקפ"ה ואז נפטר ר' טודרוס הלוי בר"י ואח"כ שנת דתתקצ"א היה גזרה גדולה במלכות ליאון בספרד ואני ראיתי בקונט' ישן שס' התרומות חברו רבינו ברוך אשכנזי ובמקומות רבים מספרו נראה ששאל מהרמב"ן:

הרב רבינו משה מקוצי שחב' ס' הסמ"ג והרב רבינו משה בן נחמן שניהם ספרדים קבלו מהגאונים שבדור הקודם להם כמו בשנת ד' אלפים תתק"נ. הרב בעל הסמ"ג שבאולי נקרא הרב מקוצי היה בתחילת האלף הששי כנראה בהקדמת חבורו ורבינו יהודה מפרישי היה רבו כנראה במהרי"ק סי' קע"ג. וראיתי בס' שערי ציון שהשלים לחבר הס' בשנת ה' אלפים מ"ב בלאוין סימן קי"ב אומר והארכתי בדרשות בגלות ירושלים אשר בספרד בשנת דתתקצ"ו לפרט בלאוין בדיני תולדות אבות מלאכות אומר לי ר' יהודה בר' יצחק כי רבו רבי יצחק ברבי שמואל בלאוין סימן ע"ה. אומר כתב מורי כי מעשה בא לפני זקני הר"ר יהודה והרב ר' יוסף אחיו וכו'. בעשאין בהלכות נטילת ידים נראה כי זה הגאון עמד ימים רבים בצרפת. ולאוין סי' ע"ח אומר אבי אמו רבי חיים בר' חננאל הכהן וכו'. עשאין סי' כ"ז כתב רבי שמחה דוטרי זקנו לאוין סי' קי"א או' וכן ראיתי גיסו ר' שמשון שהי' מנהיג לבתו לטבול אף בחורף בזמנה אעפ"י שלא היה בעלה בעיר. עשאין סי' ע"ג אומר בשם רבי שלמה בר' אשר הלוי. עשאין סי' רל"ד אומר והרב רבי יעקב אחיו מרי שלמה מדרוש וסי' רמ"ה רבי משה מפונטריקה. סוף הס' מזכיר רבי מתתיה מקרטאש:

הרב ר' משה בן נחמן הי' מעיר מרונה שבספרד והי' חכם מופלג וחבר חבורים רבים. והם פי' התורה ועל כמה מסכתות בגמרא וס' תורת האדם וספר הזכות ושלחן ארבע וס' הבטחון. על הקבלה ומביאו החייט פי"ר וס' המלחמות שבו הציל הרי"ף מהשגות ר' זרחיה בעל המאו' ועשה השגות על ס' מגן המצות של הרמב"ם ובכל ארץ קסטיליא להסיבת הגרושין וטוליטולה כמעט שנשתכחו התוספות והיו לומדים חדושיו. וראיתי בש"ת של הר"ש בר צמח סי' ו' שהרמב"ן היה מבני בניו של רבי יצחק בר' ראובן אלברצליני הכתוב בדור ב' לרבנות וראיתי בקונט' שר' יאשיה תבבלי היה רבו וקבלתי שחכמת

הקבלה שהיה לו למדם רבי אלעזר מגרמיזא בעל ספר הרוקח ואומר
 ס' יוחסין שרבו בחכמת הקבלה היה רבי עזרא שנפטר שנת דתתצ"א.
 ושהרמב"ן האריך ימים בירושלים ונפט' שנת כ' לאלף החמישי. ואני
 ראיתי בקונטרס ישן שנפטר שנת תתק"ס. ואופן למודו בחכמת הקבלה
 היה שלהיותו רופא מובהק ופיליסוף כמעט שלא אהב זאת החכמה
 עד שבא אליו זקן חכם גדול בחכמת הקבלה ובראותו שהרמב"ן היה
 כל כך אוהב הלמוד וחכם גדול. השתדל ללמדו הקבלה. אבל הרמב"ן
 לא הטח אזנו בה ויהי היום זה החכם הערים ללכת בקיבה של זונות
 ויבא החצרה ויתפסוהו ודנוהו לשרפה ביום שבת קודש. ויודע הדבר
 להרמב"ן ולא רצה להליץ בעדו והחכם התפוס שלח לקרא הרמב"ן
 ביום השבת שהוא ויתרעם ממנו למה לא הליץ בעדו והרמב"ן הוכיחו
 על מעשה הזנות. והוא התנצל באמרו כי שקר הוא ושבוטח בה'
 יצילהו. ולכן יכין לו לאכול בשלש סעודות ויהי ביום ש"ק הוציאו
 החכם בשוק להשרף ויזרקוהו על האש אמנם החכם בחכמת הקבלה
 מעשיות שהיה יודע החליף שהטילו חמור תחתיו והוא הלך לבית
 הרמב"ן אחר המנחה וימצאו מקדש על היץ ויען אמן ויתמה הרמב"ן
 ואז השיב החכם הלא ראית בעיניך כח זה החכמה ואז הרמב"ן נתלהב
 ללמדה. והשכים והעריב עליה עד שיצא ראש החכמים בדורו על
 זאת החכמה. וראיתי בסוף פירושו לתורה שסיים לחבורו בירושלים
 שנת ה' אלפים כ"ט ט' אלול שאז חבר התפלה יפה דרך קינה על
 חרבן הבית ויש אחריו אגרת שכתב לבנו ר' נחמן וזה אינו כתוב
 בפי הנדפס אבל ראיתיהו בס' כתב יד. ושמעתי וגם ראיתי כתוב
 בקונט' שבהיות הרמב"ן בברצלונה על חוף הים עם תלמידיו לראות
 האומנים שהיו מביאי בים אניה חדשה שעשו ביבשה. והיה שם המלך
 בין הרואים ולא היו יכולים לגררה ויאמר הרמב"ן כמתלהלה כי
 ברוח שפתיו יוליכה בים, ויוגד הדבר למלך והכריחו להביאה בים
 כאשר התפאר. ובראות הרמב"ן שאין לו מקום לברוח ושיצטרך ללמד
 למלך אופן ההשבעה או שיעליל עליו כמכשף צוה והכין לו ספינה
 קטנה בים עם מלח והוא נכנס בו ואח"כ השביע הספינה ותבא אליו
 בים. ותיכף כתב בפתק שם קפיצת הדרך וישימה בקצה אחד מספינתו
 הקטנה וירדם המלח ותלך הספינה בשעה קטנה למרחוק מאד.
 וכשהגיע למחוז חפצו הקיץ המלח ויאמר לו לך לארצך ויתמה מאד
 המלח וירא והבין היותו רחוק מאד מברצלונה. ויאמר לו איך אלך
 עם ספינה כזאת בים הגדול הזה כי יראתי משאון גליו וירחם עליו
 הרב ונתן לו פתק כתוב בו שם קדוש ויאמר לו שים פתק זה בשולי
 ספינתך ולך לדרכך ואל תפחד. אמנם זכור לקחת הפתק מן המקום